

literatūra un MĀKSLA

1.

1969.

Esiet pazistami!

Ausma Pormale

Ausma Pormale — dzejoļu krājuma «Atveru loģu» (1966.) autore — ir Rīgas jauno literātu apvienības un Rakstnieku kluba biedre. Dzīvo Rīgā, strādā Latvijas Komitejā kultūras sakariem ar tautiešiem ārzemēs.

Pirmie dzejoļi un informācijas par skolas dzīvi iespiesti «Pionierī», kā arī dzimtā novada laikrakstā «Uzvaras ceļš», Līvānos. Ausmas Pormales darbus publicē republikas presē no 1958. gada, žurnāls «Karogs» pirmoreiz ievieto dzejoļus «Parkā» un «Agronome»...

1969. gadā nāks klajā dzejnieces otrā grāmata «Izturība».

Ausma Pormale ir jūtu dzejniece. Viņa risina domu par dzīves jēgu, cilvēka sūtību, par dabas harmoniju un skaistumu, par mīlestību un laimi.

Dzejolis bez virsraksta

Miers ir mērķtiecība.
Tāpēc stāvu nevis lielpilsētas
centrā,

bet kādas pavisam mazas
upes ziemīgajos krastos
un pie kāda varen bagāta
bērza.

... Ceļā uz Vaidavu sastapu
bērzu,

kam vētra nolauzusi
galotni...

Bet jums stāstu par to bērzu,
kurš dod mājvietu trim
strazdu būriem,

pasta kastītei
un man.

PAR BĒRNIEM

Ak bērņeji ar nosmulētām sejām,
Cik ļoti laimīgi jūs protat būt,
Kad smiltis rokat pilis dziļām ejām
Vai ceļa malu puķes gribat gūt! —
Tāds vienreizīgums maigs ir bišu dejām,
Kad bitēm sokas medus šūnas šūt,
Un gribētos, lai visi mēs tā prastu —
Ik solī vieglumu un aizrautību rast!

Izturība

Izrādās, ceļš nav vēl pat ne
pusē,

Bet uz vietas es jau klusi stāvu:
Ceļš ir aizsprostots, un koku
rindas klusē,

Koku zaros sārta rūsa blāv,
Kur tās šalkas visas palikušas,
Kur tie putni aizlaidušies prom?
Kādreiz mazgājos zem lietus
dušas.

Kur lai tagad tādu jūsmu rod?
Ak, kā lūpas sāp! Kā miza
drumslas,

Sakaltušas karstu staru
speltē...

Mūžam kavēties pie nakšu
tumsas?

Atkal plecos nevarību celt?
Tomēr nē!

Man ceļš vēl tikai pusē,
Atpakaļ es negriezišos vairs.

Stāvēšu pie aizsprosta kā
vērsis,

Gudrošu, kā šķēršļus projām
velt.

Bet, ja izsmieklu kāds pretim
vērsis,

Nesteigšos es tam ar ragiem
zvelt.

Varbūt palīdzēs man pacietība
labā,

Jo mans ceļš vēl tikai pusē ir,
Un mans ceļš vēl citus ceļus
glabā.

Kurš ir skaistāks? — Tas man
jāizšķir.